

A VONATOK ÉNEKE

József Attilára gondolva

Robogó robogó
robogó vonatok
idezeng lobogó
dobogó dalotok

Belül izzik a tűz
és gyógyzni tanít
így ront, aki hisz
aki visz valamit

Futnál e vadon
szabadon de a sín
megköt, lenyűgöz
lekötöz ez a kín

Odaint lila táj,
lila tájban a völgy
odalátszik a csúcs
meg a csúcson a tölgy

Jó volna letérni
ledéren oda
de utad bemutat
a vak égbe tova.

Odatérdel a rét
meg a réti virág
odaér a levél
a levéllel az ág

Ha borúl, botorúl
veti rád a szívét
szirmát levelét
kereked veri szét

Hív távoli vágy,
mint lány kegyelem
de tart ez a zord
ez a mord fegyelem.

Az útat acélon
a célba talál
ott nyitja ki, szét
elédbe a lét
kapuját a halál.

ÓDA EGY VÍZCSEPPHEZ

Hideg s meleg szerelméből
született valóság
áramló levegők gyermeke
Dicsőség neked vízcsepp

Átlátszó testedben
mennyi törvény remeg
olvadottan
mikor még csepp se vagy
te harmat, felszálló,
pára és permet, lehulló
te, virágot, világot itató